

[Hans Hansen (Rørby).]

for, at grundstigningsskylden netop vil aflede opmærksomheden fra hele den værdistigning, der er sket indtil i dag. Jeg er bange for, at man kommer til at se med helt andre øjne på grundskylden. Og den virkning, som grundstigningsskylden ville have fået, hvis der ikke havde været de mange fritagelser, kunne — hvad jeg har fremhævet i udvalget i et af de første møder — have skabt et hav af misforståelser med hensyn til, hvad grundskyld virkelig er. Jeg tror ikke, der er nogen fare for, at et forslag om henvisning til grundskyldskommissionen med en vedtagelse fra folketinget om, at ingen værdistigning efter vurderingen i 1950 kan gøres til genstand for spekulation, vil betyde en afledning fra grundskyld i nær så høj grad som det, man her vil indføre, hvorefter man praktisk talt lægger det i administrationens hånd at bestemme, hvem der skal betale og hvem ikke.

Det ærede medlem hr. Holger Eriksen siger, at grundspekulationen vil blive bremset af værdistigningsloven. Det er rigtigt; det er den værdi, den har, og derfor — det vil jeg gerne understrege — har jeg fastholdt dette i min dagsorden. Men jeg vil gentage, hvad jeg har sagt før, at hvis folketinget vedtager, at ingen værdistigning efter vurderingen i 1950 kan gøres til genstand for spekulation, er det stærkere end den betydning, der ligger i en problematisk værdistigningslov.

Endvidere siger det ærede medlem Holger Eriksen, at fuld grundskyld kan ikke føre til en nedsættelse af skatterne, når vi skal udligne. Her er vi ved kardinalpunktet. Retsforbundet og socialdemokratiet er i grundtrækkene enige om at ville udligne. Det, vi vil, er — hvad det ærede medlem ikke et øjeblik er i tvivl om — at prøve på at udligne over formuerne uden beskatning ved at påligne formuerne en afgift. Min partifælle, det tidligere ærede medlem hr. Oluf Pedersen, har i sin tid forelagt et forslag om orden i den offentlige økonomi, hvor han regnede med en procentberegning, en årlig afgift eller ca. en fjerdedel af renten til amortisering gennem 40 år. På den måde ønskede vi, at man udlignede tabet for de mennesker, der har anbragt deres penge i jord, medens socialdemokraterne mener, at det skal ske gennem skatter. Det kan karakteriseres således, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen vil, at de fattige skal betale denne erstatning til grundejerne, men det vil vi ikke. Vi vil have, at de, der har tjent formuerne — de rige, for at sige

det kort —, skal betale gennem en formueafgift. Det er forskellen: Skal de fattige eller de rige betale den udligning, som vi mener er berettiget at foretage, og som socialdemokraterne også mener er berettiget?

Vi fra retsforbundets side vil stemme for finansministerens ændringsforslag, og vi vil ved tredje behandling stemme for lovforslaget, fordi det bøder på en del af de fejl, der findes i den nugældende lov. Men vi havde været mere tilfredse, om man havde fået forslaget viderebehandlet i den kommission, som finansministeren har nedsat, og fået en samlet løsning af problemerne, hvad vi alligevel får inden ret længe. Det beror vel kun på, hvor stor tilslutning retsforbundet får, hvor længe det skal vare, inden sagen føres igennem. De store partier er alligevel i øjeblikket ude af stand til at anvise midler overfor tidens brøst, og det bliver befolkningens afgørelse ved de kommende valg, der bliver bestemmende for, hvor hurtigt og hvor rigtigt det skal forløbe.

Aksel Larsen: Jeg erkender, at jeg selv har været ude om det, fordi jeg lod mit gode hjerte løbe af med mig og motiverede, hvorfor vi ville stemme imod retsforbundets forslag til dagsorden. Jeg må sige til det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby), at han gør sig skyldig i en misforståelse. Selvom jeg nærer tvivl om, hvorvidt grundskyld, som retsforbundet udlægger det, kan gennemføres under kapitalistiske samfundsformer — og min tvivl er ikke blevet mindre, efter at det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) så sagkyndigt har forklaret, at grundrenten er selve kapitalismens grundvold —, vil jeg dog godt være med til at arbejde derfor, men jeg nærer tvivl om, hvorvidt vi kan nå det ad den vej, som retsforbundet anviser. Jeg tror ikke, at man under kapitalismen kan få kapitalismen til selv at slå grundvolden væk under sig.

Dernæst siger det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby), at spørgsmålet om, hvorvidt grundskylden giver penge nok til finansministeren, er et spørgsmål om, hvor mange opgaver man vil have, staten skal løse, og det drejer sig ikke om staten alene, men også om kommunerne. Retsforbundet hævder i sin principielle agitation, at grundskyldens indførelse kan muliggøre afskaffelse af alle skatter. Såvidt jeg ved, er man i grundskyldskommissionen nogenlunde nået dertil, at fuld grundskyld efter retsforbundets principielle antagelse kunne give 500 mill. kr. om året. Eftersom alene militær-